

[Fabricius.]

som den højtærede Minister rigtigt udtrykte det — er blevet rent ud trykkende, nu maa blive virkelig forbedrede.

Desværre savner jeg Svar paa en meget vigtig Side af min Henvendelse. Jeg har tilladt mig at anmode den højtærede Kirke-minister om at lade foretage en sagkyndig Undersøgelse af, hvorledes de Kapitaler, som repræsenterer de til Pengemidler konverterede kirkelige Ejendomme, maatte kunne anbringes under saadanne Vilkaar, at de ikke smuldrer bort under kommende Tidens fortsatte Fald i Pengenes Købekraft. Den højtærede Minister udtalte, at dette nu er blevet Historie, og at det næppe nyttede at fordybe sig for meget deri. Jeg maa sige, at det af mig rejste Spørgsmaal netop i højeste Grad er Fremtidens Sag og ikke Fortidens; ingen kyndig — hverken Historiker eller Nationaløkonom — vil bestride, at i Aarhundredernes Løb er denne faldende Bevægelse i Pengenes Købeevne blevet lovfast og uafvendelig. De kirkelige Kapitaler er faktisk i Dag mindre værd end i Fjor; i Fjor var de mindre værd end for tyve Aar siden, for tyve Aar siden mindre værd end i Aaret 1900. Dette bør ikke sorgløst fortsættes, og jeg beder baade den højtærede Kirkeminister og dette høje Ting om ikke at bagatellisere dette Spørgsmaal, som ligger Titusinder af Landsmænd stærkt paa Sinde. Som Værge for den i økonomisk Henseende umyndiggjorte Kirke er Staten, som allerede har bortadministreret Millioner og atter Millioner af sin Myndlings Værdier, pligtig at finde Udveje for, at denne Ødelæggelse og Udhuling af de kirkelige Værdier bringes til Ophør.

I denne Forbindelse henviser jeg atter til det principielt aldeles forkastelige i alle Planer om Udstykning af den sønderjyske Præstegaardsjord. De sønderjyske Kirker og Præsteembeder mistede efter forrige Verdenskrig alle Kapitaler, og kun de gamle Jordegodser har sikret dem mod total Ruin. Nu maa Staten ikke medvirke til, at disse Værdier, som de sønderjyske Menigheder endda ejer direkte Skoder paa, gøres lige saa upaalidelige som de Kapitaler, de allerede har mistet.

Man maa forfærdes over det Kortsyn, der har raadet i Forvaltningen af det kirkelige Gods, og jeg maa med den allerstørste Varme udtale — og jeg er rede til at optage Forhandling med enhver, der vil bestride det, og føre Bevis derfor —, at den administrative Forvaltning, som har medført Bortsmuldringen af de kirkelige Værdier, er den mest udemokratiske Foranstaltning, vi har

set i dette Lands Historie. Man førte Agitation for Bortsalg og Afløsninger; som om man vilde udrydde gamle, private Privilegier, og mange troede maaske i deres Kortsyn, at det virkelig var Tilfældet; men Faktum er, at man berøvede den jævne, fattigt stillede danske Befolkning den gratis Betjening i kirkelig Henseende, som af Fortidens Slægter var skænket til evig Tid, og som, uden at nogen blev forfordelt, kunde have været opretholdt uændret. Til Fordel for et lille Faatal, som har faaet Gevinsten, mistede den brede Befolkning sin vederlagsfri Gudstjeneste. Eller sagt endnu klarere: naar den danske Befolkning i Dag betaler sin Kirkeskat, sker det, for at en Række Enkeltpersoner og den danske Stat har kunnet faa en Gevinst.

Jeg paakalder den højtærede Kirke-ministers Hjælp til, at denne Bevægelse bringes til Ophør, og beder om, at der ikke nu i de store Nyorienteringsarbejder fra kirkelig Side forgæves skal anmodes om denne Hjælp. Jeg er vis paa, at Tavsheden om Spørgsmaalet ikke fra den højtærede Ministers Side betyder Ligegyldighed over for dette for Kirken saa vigtige Spørgsmaal, og jeg gentager derfor min Opfordring til at tage Sagen op, selv om den kan synes vanskelig.

Alfred Jensen: Der har i den sidste Tid i Pressen og andre Steder været ført en Diskussion om, hvorvidt De Forenede Nationers Hovedsæde vilde blive placeret i Danmark, ja, man har endog talt om, hvor det præcise Sted for Hovedsædet skulde være. En enkelt Kommune har følt sig brøstholden over ikke at være taget med paa Raad! Mon man ikke har været noget for højt oppe? Man har overset, at Danmark netop i den sidste Tid har paakaldt Verdens Opmærksomhed paa en Maade, der ikke har højnet Danmarks Anseelse ude i Verden.

Jeg nævner saaledes, at vi i vor Hær har Officerer, som under Besættelsen har tilmeldt sig Nazipartiet, men som ikke er blevet fritaget for Tjeneste, til Trods for at dette Forhold er blevet omtalt offentligt og ogsaa har været fremme i Verdenspressen. En saadan Ligegyldighed maa naturligvis vække pinlig Opmærksomhed ude i Verden, hvor man gør alt for at rydde de nazistiske Elementer ud af Hæren og af Administrationen.

Lad os tage en anden Ting. Smøleriet med Konfiskation af tyske Firmaer og Formuer her i Landet har jo ogsaa belastet vort Venskab med de allierede Nationer, ja,